

[Christmas Møller.]

ærede Medlem siger, at Ugers, ja, Maa- neders Arbejde har dannet Grundlaget for dette Lovforslag, kræver man, at Folke- tingets Udvalg i Løbet af nogle faa Gange 24 Timer skal tage Stilling til hele dette Spørgsmaal. Mon det ikke var rimeligt og naturligt for det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen at give en nærmere Forklaring?

Med Hensyn til de Ændringsforslag, som er stillet af Venstres og det konserva- tive Folkepartis Medlemmer i Forening, skal jeg her sige, idet jeg naturligvis i det store og hele kan henholde mig til de Be- mærkninger om selve Indholdet af Ændrings- forslagene, som allerede er gjort, at et af de Spørgsmaal, som har været afgørende ved denne Lejlighed, har været, om Stillingen skulde være den, at Rigsdagen og dens Flertal skulde have Medbestemmelsesret over den økonomiske Udvikling i Landet, eller den ikke skulde det. Forholdet er det, at det Lovforslag, som den højtærede Re- gering har forelagt og krævet gennemført, ved Siden af at være vidtgaaende paa en Række andre Omraader, med Hensyn til Landets hele økonomiske Udvikling sætter Rigsdagen fuldkommen ud af Spillet halv- andet Aar frem i Tiden. En Række af de Ændringsforslag, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Partis og mit Partis Repræsentanter i Udvalget har stillet, gaar da ogsaa ud paa dette ene at sige, at vi ikke vil overlade hele Myndigheden til en enkelt Mand, til en enkelt Minister, men vil have den parlamentariske Kontrol, som er rime- lig og naturlig, og som det navnlig synes det mig, maatte være rimeligt og naturligt at kræve for det radikale Venstre.

Den Situation, i hvilken vi staar i Dag, minder i mange Henseender om Situationen for seks Aar siden. Da forelaa der til Be- handling i dette høje Ting Forslag til Lov om Støtte til dansk Erhvervsliv, og da var et af de springende Punkter Spørgs- maalet om at yde Tilskud fra Statsmagten til Arbejders Iværksættelse, hvor disse Til- skud kunde gribe erhvervsmæssigt vigtigt ind. Dette Spørgsmaal var et stort og betyd- ningsfuldt Stridsspørgsmaal, og hvilken Stil- ling indtog da Rigsdagen den Gang, hvilken Stilling indtog til Medlemmer af den nuvæ- rende højtærede Regering, den højtærede Udenrigsminister og den højtærede Inden-

rigsminister? Jeg beder om Tilladelse til et Par ganske korte Citater, som viser For- skellen og viser det naturlige i de Ændrings- forslag, som er stillet af Oppositionspar- tierne. I 1926 stillede de ærede to Medlem- mer Dahlgaard og P. Munch, altsaa to nu- værende Ministre, Forslag om, at der af Ministeren for Industri, Handel og Søfart, altsaa den samme som den nuværende Handelsminister — det var overfor den daværende Erhvervsminister, den nuværende Statsminister — skulde nedsættes et Raad,

„bestaaende af Repræsentanter for disse Organisationer og for saadanne andre Interesser, som skønnes at burde repræ- senteres“.

Og ordret hedder det da videre i Ændrings- forslag Nr. 14, som findes i Rigsdagstidende Tillæg B. Sp. 44—45:

„De nærmere Regler for Raadets Virksomhed samt for Ydelsen af de om- handlede Tilskud fastsættes af Ministeren for Industri, Handel og Søfart, efter at disse er godkendt af et Rigsdagsudvalg, bestaaende af 3 Repræsentanter for hvert af de 4 politiske Partier“.

Det var en lidt uheldig Maade at udtrykke det paa parlamentarisk, for det maa man i og for sig ikke, men det er nøjagtigt det samme, som er sket her ved Valutaudvalget, da 4×3 , her 4×2 ; da siger man, at Mini- steren kun kan bestemme, hvordan dette meget mindre Raad skal være, og om dette meget mindre Tilskud skal gives, naar det er godkendt af et Rigsdagsudvalg, sammen- sat nøjagtigt, som Rigsdagens Valutaud- valg er det i Dag. Og i Folketingstidende for 1926—27 Sp. 1298 siger det radikale Venstres Ordfører, den nuværende højt- ærede Indenrigsminister:

„Endelig har vi, som nævnt, fore- slaet, at Ordningen skal underkastes parlamentarisk Kontrol ved, at der for- uden det Raad, som direkte skal admi- nistrere Ordningen, nedsættes et Rigsdagsudvalg, bestaaende af 3 Repræsen- tanter for hvert Parti, hvortil Indstil- ling om Tilskuds Givelse skal ske, og mod hvis Flertal et Tilskud *ikke* skal kunne gives“.

Altsaa, i Efteraaret 1926 med de samme Flertalspartier som de nuværende stiller det radikale Venstre paa et meget mindre øko- nomisk Omraade, men vigtigt i sig selv, fordi